

'Groen geloven kan beter in de kerk'

Marjolein Tiemens-Hulscher wijst mensen op duurzamer leven

„Als we ons innerlijk verbonden voelen met alles wat bestaat, zullen soberheid en zorg spontaan ontstaan”, schrijft paus Franciscus in de encyciek *Laudato Si*. Dit citaat wordt aangehaald door Marjolein Tiemens-Hulscher die de cursus 'Leven in verbondenheid' verzorgt in de Catharinakerk in Woudenberg. Volgens haar kan het 'groene' denken in de kerk meer groeien.

Haije Bergstra

De cursus 'Leven in verbondenheid' wordt gehouden in de Groene Catharinakerk in Woudenberg.

In Woudenberg is de cursus 'Leven in verbondenheid' begonnen in de Groene Catharinakerk aan de Willem de Zwijgerlaan. Marjolein Tiemens-Hulscher geeft de cursus nog tot en met 15 februari.

„Deze groep is in het dagelijks leven al met duurzaamheid bezig is, maar ze zoekt ook de verbinding met het geestelijk leven. De vraag die we elkaar stellen is: 'Hoe geef je duurzaamheid vorm vanuit je geloof?'. De aandacht voor dit thema miste ik een aantal jaren geleden heel erg in de kerk. Duurzaamheid is voor mij aandacht voor de schepping. In de kerk hebben we het meestal over mens-mens en mens-God-relaties, maar de mens-aarde-relatie wordt vaak gemarginaliseerd, terwijl deze drie onlosmakelijk bij elkaar horen. Als je die relaties gaat scheiden, is er sprake van groot verlies”, aldus Marjolein Tiemens-Hulscher.

LEVENSTIJL „Zorg voor de schepping krijgt voor mij vorm door een duurzame levensstijl. Dat gaat verder dan het niet schaden van de schepping. Alles hangt met elkaar samen. Alles wat je doet, heeft invloed op de buitenwereld: op je naasten, de planten, de dieren, de aarde, de toekomst. Alles wat je doet heeft invloed op je omgeving. We moeten erover nadenken hoe we als mens in verbinding

met de natuur kunnen groeien. Dat gaat net een stapje verder dan ervoor zorgen dat de aarde als grondstoffen-bronnen werden beschouwd die je eindeloos kunt manipuleren en exploiteren. Het lijkt alsof het niet op kan. Maar ik weet vanuit de biologie dat levensbronnen niet oneindig zijn. Met onze moderne technologie lijkt het erop dat we de grenzen van de aarde kunnen oprekken, maar in feite zijn we de grenzen aan het overschrijden. Het is prachtig dat we met de landbouw zoveel voedsel kunnen produceren, dat de medische wetenschap goed is, dat er minder baby's sterven en we allemaal ouder worden.

Als kind heb ik dit al meegekregen van mijn ouders, die beiden bioloog zijn. Mijn ouders bestelden veertig jaar geleden al onbespoten groenten bij een de winkel uit de stad. De liefde voor de natuur, maar ook de afhankelijkheid ervan, zit er vanaf het begin al in. Alles wat we gebruiken, komt uit de natuur en we maken er deel van uit. Ik zie in de samenleving echter dat men een scheiding ervaart tussen natuur en mens”, zegt Marjolein Tiemens.

OVERSCHRIJDEN „Waar ik met name tegen aanliep, was dat de levensbronnen van de aarde als grondstoffen-bronnen werden beschouwd die je eindeloos kunt manipuleren en exploiteren. Het lijkt alsof het niet op kan. Maar ik weet vanuit de biologie dat levensbronnen niet oneindig zijn. Met onze moderne technologie lijkt het erop dat we de grenzen van de aarde kunnen oprekken, maar in feite zijn we de grenzen aan het overschrijden. Het is prachtig dat we met de landbouw zoveel voedsel kunnen produceren, dat de medische wetenschap goed is, dat er minder baby's sterven en we allemaal ouder worden.